

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμορφήν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πῦσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Τεμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «**ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ**» καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὅδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ γυναῖκες καὶ ἡ παρούσα δημοτικὴ ἐκλογή. — Θρίαμβος καλλιτέχνιδος, (ὑπὸ κ. Εὐ. Ζαρίφη). — Τὸ ὄνειρόν μου. — Αἱ Ἄνναμίτιδες γυναῖκες ἤθη καὶ ἔθιμα αὐτῶν (ὑπὸ κ. Μιχαήλ τῆς Ἡλιοπούλου). — Ἐπιστολαὶ οἰκιακαὶ πρὸς φίλην. Γ'. (ὑπὸ κ. Φλωρεντίας Φουντουκλή). — Οἰκιακὴ θέρμανσις — Γυνὴ καθηγητῆς μαθηματικῶν ἐν Πανεπιστημίῳ. — Ἐβδομαδιατὸν δελτίον. — Ἀλληλογραφία. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Γνωστοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Κατ' αὐτὰς ἐκδίδεται τὸ ἡμερολόγιον τῆς **Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν** ὅπως πρωτότυπον καὶ ιδιόρρυθμον, προωρισμένον δὲ μεγάλως νὰ εὐεργετήσῃ πᾶσαν οἰκοδέσποιαν, σύζυγον καὶ μητέρα. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θὰ περιέχῃ:

Α΄. Σειρὰν ὅλην καθημερινῆς καταστιχογραφίας τῶν οἰκιακῶν δαπανῶν, ἐν ἧ πᾶσα οἰκοδέσποινα θὰ καταστρώσῃ τοὺς καθημερινούς, μηνιαίους καὶ ἐτησίους λογαριασμούς αὐτῆς, μετὰ πινάκων προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν. Καθημερινὴν συνταγὴν μαγειρικῆς Ἑλληνικῆς τε καὶ ξένης. Συμβουλήν πρακτικὴν καὶ χρήσιμον τῆς ἡμέρας. Οἰκιακὴν ἰατρικὴν καὶ φαρμακολογίαν. Ὑγιεινὴν, διατροφὴν καὶ περιποίησιν τῶν βρεφῶν.

Β΄. Ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα φιλολογικῶν ἔργων τῶν κ. κ. συνεργατῶν ἡμῶν. Πραγματείας περὶ φιλοκαλίας, καθαριότητος, ὑγιεινῆς καὶ καλλονῆς τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος. Περί τῆς τέχνης τοῦ ἀρρέσκειν. Περί διασκευῆς καὶ ἐπιπλώσεως οἴκου. Ἐπιθεώρησιν τοῦ συρμοῦ, καὶ παντὸς ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν ἐνδυμασίαν τῆς γυναικός. Τρόπος τοῦ φέρεσθαι. Ἀνέκδοτα περὶ γυναικῶν. Εὐφυολογίας. Ἐκλεκτὰ ποιημάτια Κυριῶν.

Γ΄. Ἀγγελίας τῶν διαφόρων Παρθεναγωγείων τοῦ κράτους μετὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῶν. Ἀγγελίας διαφόρους ἀναγομένης εἰς τὸν ὕκκλον τῶν γυναικῶν.

Κομφότατα, καλλιτεχνικώτατα καὶ φιλοκαλέστατα τετυπωμένον καὶ δεδεμένον τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο τι-

μᾶται, ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ ἀντὶ μιᾶς μόνον δραχμ. ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ ἀντὶ ἑνὸς χρυσοῦ φρ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀρτιπροσώποις ἡμῶν.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Εἰ. Ἀσωπίου ἐκδιδόμενον ἡμερολόγιον τῶν Κυριῶν.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΚΑΙ Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Ἐκ τῶν προγενεστέρων ἄρθρων ἡμῶν σαφῶς καταδείκνυται ἡ χρησιμότης τῆς γυναικός ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ καὶ ἡ ἐκ τῆς δράσεως αὐτῆς μέλλουσα νὰ προκύψῃ ἠθικὴ ὠφέλεια.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην κατανοήσαντες ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ ἐν Εὐρώπῃ ἀμειλικτώτεροι διώκται τῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός, ἀνεγνώρισαν αὐτῇ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου κατὰ τὰς δημοτικὰς τοῦλάχιστον ἐκλογάς.

Πρὸς τὰς θεωρίας δὲ καὶ ἀοριστολογίας ἐκείνων, οἵτινες παραδέχονται μόνην τὴν οἰκιακὴν ἐνασχόλησιν διὰ τὰς γυναῖκας, τὰς μὴ δικαιουμένας δημοτικῆς ψηφοφορίας ὡς ἀδυνατούσας νὰ φέρωσιν ὄπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος αὐτῶν, ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱὸς ἀπήντησε διὰ τῶν ἐξῆς χαρακτηριστικωτάτων λέξεων, τῶν ἀνατρεφασῶν ριζηδὸν ἀπάσας τὰς στρεβλάς τούτων θεωρίας: «*Ἡ γυνὴ δὲν πηγαίνει εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ γεννᾷ στρατιώτας, οὓς ἀνατρέφει μετὰ θλίψεων καὶ πόγων καὶ οὓς ἀφιερῶ εἰς τὴν πατρίδα πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς*».

Ἡ γυνὴ, δόξα τῷ θεῷ, δὲν ἐγεννήθη στρατιώτης ἀρκεῖ τὸ αἰμοχαρὲς τοῦτο καὶ ὑπὸ τῆς ἀπληστίας τῶν ἰσχυρῶν ἐπιβαλλόμενον στάδιον διὰ τοὺς ἄνδρας. Ἄλλ' ἐὰν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ παρουσιάζονται συνεχέστατα Μπουμπουλίνοι, Σουλιωτίδες καὶ παρόμοιοι ταύταις. Δὲν πρόκειται πλὴν ἐνταῦθα περὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῆς γυναικός.

θεωρητικήν και πρακτικήν ανάπτυξιν, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ νεάνιδες ἔρχονται πρὸς με καλῶς ἐξηγημέναι εἰς τὴν ραπτικήν, ἡ δυσκολία αὕτη ὑπερπηδᾶται εὐκόλως.

Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν ὑπέλαβεν ἡ διευθύντρια εἰς τὴν μετατροπὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν παλαιῶν φορεμάτων εἰς νέα, ὡς καὶ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν καὶ τῶν ἐλαχίστων τεμαχίων ὑφάσματος τῶν ἐναπομενόντων ἐκ κατασκευῆς ἐσθῆτος. Ἐξοικειούμεναι δὲ οὕτως εἰς παντός εἶδους ἐργασίας αἱ ἐκ τῆς σχολῆς μας ἀποφοιτῶσαι μαθήτριά, καθίστανται καλὰ οἰκοδόμοι καὶ μητέρες, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ καλὰ τεχνίτριαι ἢ καλὰ ἐργάτιδες. Ἐν τῷ αὐτῷ ἐργαστηρίῳ εἶδομεν ὠραιότατους πῖλους κατασκευασθέντας ὑπὸ τῶν μαθητριῶν.

Τὸ τελευταῖον ἔτος, προσέθηκεν ἡ διευθύντρια, ἐξασκούμεν ἰδίᾳ τὰς μαθητριάς ἡμῶν εἰς τὴν μαγειρικὴν, εἰς τὴν διέθυνσιν τοῦ οἴκου καὶ εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδίων. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἔχομεν πέντε ἀγελάδας, παρ' ὧν προμηθευόμεθα γάλα θρεπτικώτατον διὰ προσφιλῆ μικρὰ παιδάκια, τὰ ὅποια πτωχοὶ γονεῖς ἐμπιστεύονται εἰς τὰς φροντίδας ἡμῶν καὶ ἅτινα παραλαμβάνουσιν ἐντεῦθεν μετὰ τὸ δεύτερον ἢ τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἄλλ' ἐπισκερθόμεν καὶ τὰ πλυντήρια μετὰ τῶν παρατηρημάτων τοῦ σιδηρώματος.

Τὰ πλυντήρια εὐρίσκονται εἰς ἰκανὴν ἀπὸ τῆς ὄλης οἰκοδομῆς ἀπόστασιν, συνιστάμενα ἐκ δύο εὐρυχωροτάτων αἰθουσῶν, ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ὁποίων ἐνηργεῖτο τὸ πλύσιμον ὑπὸ πλυτριῶν, τῇ ἐποπτεῖα μαθητριῶν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ μετεφέροντο τὰ καθαρισθέντα ἐνδύματα ἵνα στεγνώσῃν. Πάντα ταῦτα ἦσαν κατηρητισμένα καὶ διοργανημένα μετὰ θαυμαστῆς τάξεως καὶ ἀκριβείας.

Ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν ἐξηκόκωθησε λέγουσα ἡ διευθύντρια αἱ μαθήτριά ἀντὶ νὰ περιορισθῶσιν εἰς στενὰ καὶ περιορισμένα δωμάτια ἐνασχολούμεναι εἰς σχολαστικὴν μελέτην, αὐταὶ συνέρχονται εἰς τὴν μεγάλην τῆς Σχολῆς αἴθουσαν, ἐνθα ἀναγινώσκεται μεγαλοφώνως τεμάχιον κλασικῆς φιλολογίας, ἢ περιλήψις μεγάλων ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων ἢ ἠρωϊκῶν κατορθωμάτων καὶ ἀγαθοεργῶν διαπραχθεισῶν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καὶ συγχρόνων διασῆμων γυναικῶν.

Λαμβάνομεν ἀπάσας τὰς πολιτικὰς ἐφημερίδας, ἢ ἀνάγνωσις τῶν ὁποίων γίνεται ἐπίσης μεγαλοφώνως κατὰ τὰ διαλείμματα. Ἐκάστη ἐφημερίς ἔχει καὶ τὰς θιασώτιδάς της, αἵτινες μετὰ συνέσεως συζητοῦσι τὰ ἐν αὐταῖς ἀναπτυσσόμενα πολιτικὰ ἄρθρα, ἐπιδοκιμάζουσαι τὰ ὑπὸ ὑγιῶν ἀρχῶν ἐμπνεόμενα καὶ ἀποδοκιμάζουσαι τὰ ἐναντία τούτων. Σχηματίζεται καὶ παρ' ἡμῖν ρεῦμα ἰδεῶν, ὀρμώμενον πάντοτε ὑπὸ εὐγενοῦν καὶ ὑγιῶν ἀρχῶν, καὶ ἀποληγὸν εἰς ὀρθοτάτας κρίσεις περὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ANNAM (HON KAI EΘIMA.)

Πολλὰ μέχρι τοῦδε ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν περὶ τῶν γυναικῶν τῶν Ἰνδῶν καὶ Σινδῶν, ὀλίγιστα δὲ ὡς σχετικῶς ἐγένοντο γνωστὰ περὶ γείτονος τούτων λαοῦ, τὴν αὐτὴν τού-

τοῖς προσβεύοντος θρησκείαν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ αὐτὰ ἦθη καὶ ἔθιμα.

Ὁ βίος τῶν Ἀνναμιτιδῶν γυναικῶν ἀποτελεῖ κράμα δεσποτισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ, τοῦ τελευταίου τούτου ὑπερισχύοντος ὁσημέραι καὶ μέλλοντος νὰ καταπνίξῃ καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα ταῦτα τῆς Ἀνατολῆς σημεῖα τὸν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν καταστρεπτικὸν δεσποτισμὸν. Εἶναι ἀξιοκατάπληκτον πῶς αἱ Ἀνναμιτιδες γυναῖκες κατορθώνουσι νὰ ἀνέχωνται τὴν πολυγαμίαν τῶν ἀνδρῶν, ἐνῶ οὐδὲν ἠνέχθησαν τὸν περιορισμὸν καὶ ἀποκλεισμὸν τῆς μετὰ τῶν ἀνδρῶν συγγρωτίσεως ὡς αἱ Ὄθωμανίδες. Ἐκ τούτου δὴλον, ὅτι τὸ χαρμίον, ἢ φρικώδης αὐτὴ καὶ μελαγχολικὴ φυλακὴ, ἢ δίκην πολιορκουμένου φρουρίου ὑπὸ γιγάντων μαύρων εὐνούχων περιεστειχισμένη, κατηργήθη, ἐὰν ὑποθεθῇ, ὅτι ὑπῆρξέ ποτε παρὰ τοῖς Ἀνναμιτίταις.

Ὁ ἀριθμὸς οὐχ ἦττον τῶν συζύγων ἀυξάνει ἀπὸ πέντε μέχρις ἑκτώ, ἐνθά ἢ καὶ δέκα, ἀναλόγως τῶν μέσων καὶ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ ἀνδρός.

Ἡ πρώτη τῶν συζύγων ἢ καὶ μεγάλην φέρουσα πρὸς τὸν ἄνδρα προῖκα ἐκλέγει μετὰ τῶν συγγενῶν ἢ παιδικῶν της φίλων τὰς λοιπὰς εὐνοουμένας αὐτοῦ, ὧν αὐτὴ ἐν πᾶσι προεξάρχει, ἀναλαμβάνουσα καὶ τὴν περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων αὐτῶν, ἃ ὡς ἴδια ἀγαπᾷ καὶ περιποιεῖται, φροντίδα.

Τὰ τέκνα ταῦτα χιρῶσιν ἀπολύτου ἰσότητος ἀπέναντι τοῦ κοινῷ πατρός. Παράδοξα βεβαίως τὰ ἦθη τῶν ἀνθρώπων τούτων, αἵτινες θεωροῦσι τοὺς Εὐρωπαίους ἀξιοκαταφρονήτους καὶ θηριώδεις διὰ τὴν διάκριτιν ἀκριβῶς, ἣν οὗτοι ποιοῦνται μετὰ τὸ νόθον καὶ νομίμων τέκνων. Ἔχουσιν ἄρα ἄδικον;

Καίτοι δὲ πλήρης ἐπικρατεῖ πεποιθήσις περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως πολλῶν γυναικῶν, ἀνηκουσῶν εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα, αἱ Ἀνναμιτιδες οὐχ ἦττον βιοῦσι βίον ἥρεμον καὶ ἀδελφικόν, ἀποφεύγουσαι καὶ ἀποστρεφόμεναι τὰς ἐκ τῆς ζηλοτυπίας προκυπούσας σκηνάς, αἵτινες τότε μόνον λαμβάνουσι χώραν, ὅτε ἡ πρώτη αὐτῶν εἶναι στεῖρα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αὕτη ἀπόλλυσι πᾶν δικαίωμα ἐξουσίας ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικαθισταμένη μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος ὑπὸ τῆς ὠραιότερας καὶ εὐτοκωτέρας τούτων.

Ἡ ἀντικατάστασις αὕτη συνεπάγεται, ὡς εἰκός, ἀναστατώσεις, σκηνάς, ζηλοτυπίας, θρήνουσ πολλὰς δὲ καὶ ἐπικινδύνους διαπληκτισμοὺς, εἰς οὓς συμμετέχουσι καὶ οἱ γονεῖς τῆς παθούσης, ἥτις παρηγορεῖται διὰ παροχῆς πολλῶν καὶ πλουσιῶν δώρων, καὶ ἐπιστροφῆς τῆς προικῆς αὐτῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνον ἡ πρώτη σύζυγος φέρει προῖκα πρὸς τὸν ἄνδρα, ἐνῶ αἱ λοιπαὶ προικοδοτοῦνται ὑπ' αὐτοῦ ἀντὶ μεγάλου ποσοῦ.

Αἱ γυναῖκες τῆς καλῆς καὶ εὐγενοῦς τάξεως στεροῦνται πάσης ἐθνικῆς ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως, ἐνῶ παρὰ τῇ κατωτέρᾳ τάξει, ἰδίᾳ δὲ παρὰ ταῖς ἐλαφρῶν ἠθῶν τοιαύταις ἢ ἐθνικῇ ποίησις, ἢ μουσικῇ, αἱ καλὰ τέχνηαι βαίνουσι γιγαντιαίοις βήμασιν. Ἡ ἐθνικὴ μουσικὴ αὐτῶν συνίσταται ἐκ μελωδικωτάτων ἰθαγενῶν συνθέσεων, ἃς ἀνακρούουσιν μετὰ πάθους ἐπὶ κιθάρας καὶ μαντολίνου, καὶ αἵτινες δύνανται νὰ παραβληθῶσιν ὡς πρὸς τὸ αἰσθημα καὶ τὴν ἁρμονίαν πρὸς

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΝ

Γ'. (ἐκ τῶν λουτρῶν).

Λουτρόν, Lobenstein 6 Ἰουλίου 1887.

Τὰ πάντα τώρα εἰς χαρὰν ἐτρέπησαν, ὦ φίλη,
Τὸ γράμμ' αὐτὸ σοῦ γράφω πᾶ μὲ γέλοιο εἰς τὰ χεῖλη.
Δὲν εἶμαι πλέον μόνη μου ἐδῶ στήν ἐρημίαν,
Μιὰν φίλην μου συνήτησα ὀνόματι Μαρία r.
Τὸ πῶς συνέθη δὲ ἰδοῦ : ἐγὼ μὲ ἡμέρα,
Ἐστὸ ὑπαυθρον ἀρέπνεα τὸν καθαρὸν ἀέρα.
Ἀφ' ἧς εἰς ἡχὸς μου γρωστός τὰ ὦτά μου προσβάλλει.
Στρέφω καὶ βλέπω, ὦ χαρὰ ! ὦ ἰδὸν ἡμερὰ !
Ἀπέναντί μου ἴστατο ἐκείνη ἡ ἰδία.
Φωνῶ εὐθὺς : Μαρία μου ! Κ' ἐκείνη Φλωρεντία !
Ἡ μία τότε ρίπτεται ὀπτις ἄλλης τὴν ἀγκάλην,
Γελοῦμεν καὶ δακρύζομεν ἀπὸ χαρὰν μεγάλην.
Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἡ μαύρη ἐρημία,
Μοῦ ἔγειρεν εὐάρεστος καὶ φίλη κατοικία.
Αἱ ὦραι, ὅσαι πρότερον διήρχον ὡς αἰῶνες,
Πετώσιν ὡς ταχύπτεροι καὶ λάλοι ἀηδόνας.
Ἔ μὲγα δῶρον τοῦρανοῦ, ὦ βάλαμον τῶν πόρων,
Ἔπνε, συγγνώμην σοῦ ζητῶ δὲν εἶσαι πλήρ σὺ μόνη,
Ὡς πρὸς στιγμήν ἐνόμισα γλυκεῖα παρηγορία,
Σιμὰ σου στέκει γελαστὴ καὶ ἡ ἀγνή φίλια.
Φιλία θεῖον ὄνομα, εἰς μίαν λέξιν ἄτμα
Θεότης τῆς ὑπάρξεως, τῆς εὐτυχίας φάσμα !
Πολλάκις εἰς τὸν βίον μας τὰ βάρη μας βαστάζεις,
Τὰς ἀπολαύσεις καὶ χαρὰς μᾶς τὰς διπλασιάζεις.
Μὰ ἴσως ἐδαρθήκης ἢ ἄκοις φιλοσοφίας,
Ποτὲ δὲν εἶχες ὄρεξιν διὰ τὰς φλυαρίας.
Λοιπὸν κ' ἐγὼ περιγραφήν τῆς φίλης μου θ' ἀρχίσω,
Δὲν ἀμφιβάλλω πῶς μ' αὐτὸ θεὰ σ' εὐχαριστήσω.
Ἔχει λοιπὸν, φιλιτῆ μου, τὸν τίτλον βαρωνίδος,
Τὰ μοῦτρά της δὲν μοιάζουσε ποσὼς ὡς γερμανίδος.
Ἔχει δυὸ μάτια κασταρά, τὸ σχῆμ' ἀμυγδαλάτα,
Μὲ ἐξυπνάδα σὰν Ρωμῆα καὶ ἔκφρασις γεμάτα.
Τὰ φρονιά της καμαρωτά, κατὰ γλυκὸ τὸ στόμα,
Μαλλιά σγουρὰ κατὰ μαυρα, μελαχροινὴ τὸ χρῶμα.
Αὐτιὰ πολὺ καρονικά, καρονικὴ τὴν μὴτη,
Ἐρ γέρει εἰς τὸ πρόσωπον εἶν' ἄλλη Ἀφροδίτη.
Τ' ἀνάστημα δὲ Ἄρτεμις, Ἀθήνη στήν σοφίαν,
Μπουμπουκι ἡμιάνοικτο ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν.
Εὐτέρη εἰς τὴν μουσικὴν, τὴν χάριν Ἀγλαΐα,
Καὶ Τερψιχόρ' εἰς τὸν χορὸν καθ' ὅλα οὐρανία.
Ἐστὴν ἐργασίαν μέλισσα, ἔστὸ ἕφος Εὐφροσύνη,
Καὶ μόνον της ἐλάττωμα εἶν' ὅτι παραπλίνει
Ζῦθον, φαρτάσου, μὲν ὁκᾶ ! κάθε φορὰ ποῦ φάγη,
Καὶ μὴ θαρρεῖς πῶς καὶ ποτὲ της λείπει ἀπ' τὸ πλάγι.
Μὰ νὰ σὲ πῶ, κάνει καλὰ, μὴ κ' οἱ θεοὶ ἀκόμα,
Μὲ νέκταρ δὲν ἐδρόσιζον τ' ἀθάνατο τους στόμα;
Ἡξέυρεις ἔς τὴν ἀναβροχίᾶ καλὸν ἢ καὶ τὸ χαλάζει,
Ἐλλείψει θεῖον νέκταρος κ' ἡ μύρα κάνει χάξι.
Κι' ἐγὼ τὴν τσοῦζω, κ' ὁ γραιπὸς ἄς σκούζη ὅσο θέλει,
Τρία πουλάκια κάθονται, αὐτὸν ἄς μὴν τὸν μέλη.

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ.

Ρεύς 'Ιουδαϊσμός» κ. Μαρίας Π. Μηχανίδου ἡ ἐκδόσις νέων ἔργων αὐτῆς: «Ἡ ἀνθρωποθυσία τῶν Ἰουδαίων» ὠραιότατον πρωτότυπον δράμα διαρροῦμενον εἰς τέσσαρας πράξεις καὶ περιέχον ἀστείωτατα Ἑβραϊκά καὶ Ἀραβικά ἄγρια. ὡς καὶ Ἑβραϊκὰς προσευχὰς εἰς Χαλδαϊκὴν γλῶσσαν καὶ τιμώμενον ἀντὶ δρ. 2 μόνον διὰ τοὺς συνδρομητὰς, διὰ δὲ τοὺς μὴ τοιούτους ἀντὶ δρ. 2.50.

Ἡ Ὁραία Ὁθωμανικὴ τερπνότατον ἀνατολικὸν διήγημα συνιστάμενον ἐκ τριῶν περίπου τυπογραφικῶν φύλλων καὶ τιμώμενον διὰ μὲν τοὺς συνδρομητὰς λεπτ. 60, διὰ δὲ τοὺς μὴ τοιούτους λεπτ. 80.

Ἐλπίζομεν, ὅτι αἱ φιλόμουσαι ἡμῶν ἀναγνώστρια θέλουσι προθυμοποιηθῆναι νὰ ἐνθαρρύνωσι διὰ τῆς συνδρομῆς των τὴν ἐν τοῖς σπαργάνοις ἔτι διατελοῦσαν γυναικειαν ἡμῶν φιλολογίαν.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ 2ον φυλλάδιον τοῦ γ'. μέρους τῆς καλλιτεχνικῆς πινακοθήκης τῆς «Ἐστίας», περιέχον: α'. ἀρχαίαν ἀνθοπώλιδα ἀπαστράπτουσαν ὑπὸ χάριτος καὶ καλλονῆς. β'. Ἐπιτυχιστάτην καὶ φυσικωτάτην εἰκόνα ὑποδηματοποιείου, ἐν ᾧ γέροντων λευκόκομος ὑποδηματοποιὸς λαμβάνει μέτρον τοῦ ποδὸς ὠραιότατης νεαρῆς κόρης. Ἡ στάσις καὶ ἔκφρασις τοῦ γέροντος, ἡ ἐπιτυχῆς ἀπεικόνισις τῶν ἐτέρωθεν ταπέζης ἐργαζομένων ἐργατῶν, τὰ ἀνά τὰς ὑποδηματοθήκας παρατεταγμένα ὑποδήματα προκαλοῦσι τὸν θαυμασμὸν ἐπὶ τῇ ἐντελείᾳ μεθ' ἧς ὁ καλλιτέχνης ἐπέχειργάσθη αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφελεστάτη στάσις τῆς μικρῆς κόρης καὶ οἱ καλοὶ φίλοι καὶ ἡ διάσωσις ἐκ τῆς ὠραιότατης εἰκόνας Μαθθαί Σμῖθ καὶ τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι εἰδύλλιον εἰσὶ λαμπρά, ἄριστα, γοητευτικά. Καὶ ἀντὶ πόσου ἀποκτᾷ τις πάντα ταῦτα τὰ ἀριστουργήματα; ἀντὶ δύο μόνον δραχ. ἐν Ἀθήναις, 2 1/2 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ 2 1/2 γρ. φρ. ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἑλληνικὴ βιβλιοθήκη. Ἐξεδόθη καὶ τὸ γ'. καὶ τελευταῖον μέρος τῆς μυθιστορίας ὁ Ὀθῶνος Βλέκας. Πρὸς δὲ καὶ ὠραιότατα ποιήματα τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου διευθυντοῦ καὶ ἐκδότου τῆς ἐν Τεργέστη ἐκδομένης ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Ἡμέρα» διακρίνεται μεταξὺ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ τὸ κλασικώτατον καὶ καλλιπέστατον αὐτοῦ διήγημα

Εὐκόλως μαντεύει τις ὅτι ὁ πολυπαθὴς καὶ ἀτυχῆς τῆς Αἰκατερίνης βίος ἤρκει, ὅπως ἐλκύσῃ τὴν ἀμέριστον τῆς Σοφίας ἀδελφικὴν ἀγάπην. Ἄλλως τὸ ἐνόει καλῶς, ὅτι ἠδύνατο νὰ φανῆ χρήσιμος, καιροῦ προτόντος, πρὸς τὰς δύο ταύτας εὐγενεῖς καρδίας. Ἡ Σοφία ἦτο εὐτυχῆς οὕσα εἰς κατάστασιν νὰ ἐπανορθῆ πᾶν κακόν, ὅπερ ἡ τύχη, αἱ περιστάσεις, ἡ φύσις, ἡ ἐγκατάλειψις, ἡ δυστυχία εἶχον προξενήσει τοῖς περὶ αὐτήν. Δὲν ἐθεώρει ὑπέρτερον τῶν δυνάμεων τῆς νὰ καταστήσῃ τὸν σύζυγον τῆς εὐτυχῆ, νὰ μεταβάλῃ τὰς θεωρίας τοῦ θεοῦ τῆς, νὰ ἐπαναφέρῃ διὰ τῆς εὐζωίας καὶ ἀνακουφίσεως τὴν ὑγίαν τῆς Αἰκατερίνης, νὰ βοηθήσῃ τὸ ἐπ' αὐτὴν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ Μᾶξ, ὃν ἠγάπα ὡς ψυχὴν εὐαίσθητον, ἀφωσιωμένην, ὑπόμονον καὶ ἀξιοπρεπῆ. Ὁ Μᾶξ τῇ ὑπεθυμίζε τὸν Λουιανόν. Τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἐὰν ὁ ἀδελφὸς τῆς ἔζη, θὰ ἦτο οἶος ὁ Μᾶξ. Ἀπέκτησε λοιπὸν τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τούτου, ὅστις ἐτέρπετο καὶ ἀνεκουφίζετο ἐμπιστευόμενος αὐτῇ τὰς ποιητικὰς φιλοδοξίας του, τὰ περὶ μέλλοντος ὄνειρά του, ἅτινα ἠναγκάζετο νὰ ὑποκρύπτῃ ἐν τῷ δάθει τῆς ψυχῆς του. Ἡ Σοφία τὸν ἐνεθάρρυνε ὑποσχομένη αὐτῷ μείζονα ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιτυχίαν.

Ὁ νέος λοιπὸν ἀπῆρχετο πάντοτε ἐκεῖθεν εὐτυχέστερος καὶ ἰσχυρότερος, ἀποκομίζων μεθ' ἑαυτοῦ νέας ἐκάστοτε περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας.

XI.

Ἡ Σοφία ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετέβαινε παρὰ τῇ Αἰκατερίνῃ, ἥτις ἐιργάζετο νυκθημερὸν παρὰ τὴν κλίνην τοῦ πατρὸς τῆς, κλινῆρους ἤδη ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. Ἐνταῦθα ἡ Σοφία ἦν τρεῖς θάρρος καὶ δυνάμεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὑψηλοῦ καθήκοντος,

«Σωκράτης καὶ Ἀριστοφάνης» συνδεδεμένον καὶ ὑπὸ εὐμενεστάτης καὶ κολακευτικωτάτης κρίσεως τοῦ διαπρεποῦς δ. πλομάτου λογογράφου, συγγραφίως καὶ ποιητοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Παγκαβῆ.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Στύλθωσις καλαίων ἐπιπλῶν.—Ἐπὶ μετρίᾳ πυρὸς (ἐσαπὲ καθαρώτατον δοχεῖον. Ἐντὸς αὐτοῦ εἴψατε 15 1/4 δραμ. λευκοῦ ἢ κίτρινου κηροῦ. Διαλυθέντος αὐτοῦ προσθέσατε 31 δρ. τερεβεντίνης (turbentine) ἀκολουθῶς ἀναμίξατε τὸ μίγμα τοῦτο διὰ κοχλιαρίου ἕως ὅτου ψυχθῆσθε, ὅτε καὶ θὰ εἶναι ἕτοιμον πρὸς χρῆσιν. Διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης ἐπανέρχεται τὸ ἀρχικὸν χρῶμα τοῦ ξύλου καὶ ἡ στιλπνότης αὐτοῦ. Θὰ κάμνητε δὲ χρῆσιν αὐτῆς κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Λαμβάνετε τεμάχιον κοινῆς φλανέλας ἐπὶ τῆς ὁποίας χύνετε ὀλίγον ἐν τῆς ἀλοιφῆς ταύτης, δι' αὐτῆς δὲ ἀλείφετε κατ' ἀρχὰς τὸ πρὸς καθάρσιν ἢ στιλθῶσιν ὠρισμένον ἐπιπλῶν, ἀκολουθῶς δὲ διὰ τεμαχίου καθαροῦ βαμβακεροῦ ὑφάσματος τρίβετε καλῶς τὸ ἐπιπλῶν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Νωπὸν βούτυρον ἐξ ἀμυγδάλων. Ἐπιθυμεῖτε, Κυρίαί μου, ὠραῖον νωπὸν βούτυρον διὰ τὸ τέον. Κοπανίζετε καλῶς 15 ἀμύγδαλα γλυκὰ καὶ τρία πικρὰ καθαρισμένα ἀναμίξατε αὐτὰ μετ' 50 δρᾶμ. ζαχαρέωθ καὶ περάσατε τὸ ὅλον ἀπὸ λεπτὴν σίταν, προσθέσατε καὶ σταγόνας τινὰς γάλακτος. Ἀναμίξατε τὸ ὅλον μετ' 85 δρ. βουτύρου νωποῦ ἀναλάτου. Περάσατε τὸ ὅλον διὰ λεπτοτάτου ὑφάσματος καὶ παρουσιάσατε αὐτὸ ἐντὸς ὑελίνου δοχείου, ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ βούτυγμα τείου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅσοι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐξωτερικῷ κ. ν. συνδρομητῶν ἡμῶν μεταβάλλουσι διευθύνσιν, παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιώσιν ἡμᾶς, συνοδεύουσαι τὴν ἐπιστολὴν των καὶ δι' ἐσωκλείστου γραμματοσήμου 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ὅπερ εἶχεν ἀναλάβει. Εὐρίσκειν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον αὐτὴ ἔπραττεν ἦτο μηδὲν, ἀπέναντι τῶν ὄσων ἡ Αἰκατερίνα ὑφίστατο. Ἐν τῶν ἐκμυστηρέσεων αὐτῆς, ἥτις δὲν ἔπαυε νὰ ἐπαινῆ καὶ εὐλογῆ τὸν ἀδελφόν τῆς, ἐγνώριζε τὴν ζωὴν τοῦ νέου καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις αὐτῆς λεπτομερείαις αἱ θυσίαι τοῦ ἀδελφοῦ ἐφάνοντο αὐτῇ ὑπέριται πᾶν τῆς ἀδελφῆς, διότι κατὰ τὴν ἰδέαν τῆς ἡ γυνὴ ἦν μάλλον ἐπιδεντικὴ αὐταπαρνήσεως ἢ ὁ ἀνὴρ. Ἡ Αἰκατερίνα ἄλλως εἶχε τὰς σωτηρίας τῆς παραφροσύνης τῆς στιγμῆς, καθ' ἃς ἀπομακρυνομένη ἐπὶ τινὰ χρόνον τῶν γηνίων ἀθλοιστήτων, μετεφέρετο εἰς κόσμον ἰδανικόν, οὗ μετὰθλίψεως ἀπεχωρίζετο, ὅτε τὸ λογικὸν ἐπανήρχετο πρὸς αὐτήν.

Ἡ Αἰκατερίνα ἔλεγε συνεχῶς πρὸς τὴν Σοφίαν, ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως ἀνέμενε πάντοτε τὰς στιγμὰς ἐκεῖνας τῆς λήθης, ἃς προησθάνετο καὶ προανήγγελλε λέγουσα: Αὔριον θὰ εἶμαι τρελλή, ὡς θὰ ἔλεγε ἄλλη τις: αὔριον θὰ εἶμαι εὐτυχῆς. Οὐχ ἦττον αὐτὴ καὶ τοὶ πάσχουσα οὐδαμῶς παρέδλεπε τὰ πρὸς τὸν ἡμιθανῆ πατέρα οὐκ ἐκαθήκοντά τῆς. Μόνος ὁ θάνατος τοῦ δυστυχοῦς τούτου γέροντος, διενεστέτο ἡ Σοφία, θέλει σώσει τὴν ἀτυχῆ ταύτην κόρην, ἣν θὰ παραλάβω μετ' ἐμοῦ, θὰ περιποιηθῶ ὡς ἀδελφὴν, ἀπαλλάττουσα οὕτω καὶ τὸν ἀτυχῆ Μᾶξ τῶν καθήκοντων οἰκογενειάρχου, ἅτινα ἀφαιροῦσι παρ' αὐτοῦ τὴν τόσον ἀναγκαίαν διὰ τὴν νεότητά του καὶ χρήσιμον διὰ τὸν ἰδιοφυῖαν αὐτοῦ ἐλευθερίαν.

Ἡ Σοφία δὲν εἶχεν ἀγαπήσει ποτὲ ἠσθάνετοδμως ὅτι αὐτὴ ἀπέτελει ἐξαίρεσιν τοῦ κοινοῦ νόμου καὶ ὅτι ἐν τῷ εὐγενεῖ τοῦ ἔρωτος αἰσθηματι ὑπῆρχε τόση γοητεία καὶ τέρψις, ὥστε οἱ ἀπορροφαιζόμενοι τοῦ αἰσθηματος τούτου ἠσθάνοντο θλίψιν καὶ πικρίαν ἄφατον.

(ἀκολουθεῖ).